

El piano | Cesk Freixas | Actualitzat el 21/06/2019 a les 12:37

La petita rambla del Poble Sec

Tornarem a posar els peus damunt la sorra,/ a la platja de Barcelona

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=U3-odKCyjio>

Assegut a la plaça del Sortidor
aquí t'espero, com si fos el primer bar.
La Boheme, on comença el carrer Blai,
que és la petita rambla del Poble Sec.

Parla'm de la pluja que ha plogut,
d'imatges molles als miralls damunt l'asfalt.
Potser és per això que el teatre està tan buit,
potser és per això que avui sento tan buides les meves mans.

Tornarem a posar els peus damunt la sorra,
a la platja de Barcelona,
alguna nit de juliol.
I escriurem que no ens prendran mai més la vida,
que donem veu a les veles
quan cantem rumbes al port.

Parla'm de la vida que ha de vindre,
de tots els homes que estimen els altres homes.
Et pregunto si existeix la humanitat,
si hem de declarar la guerra a algun exèrcit d'ignorants.

Mira, jo ja t'he vist plorar,
i creu-me quan et dic que em passa igual,
quan em cantes les cançons mentre treballes,
assenyalant-me els dubtes com martells dins del meu cap.

Tornarem a posar els peus damunt la sorra,
a la platja de Barcelona,
alguna nit de juliol.
I escriurem que no ens prendran mai més la vida,
que donem veu a les veles
quan cantem rumbes al port.

Mentre a la cuina s'acumulen
els plats i els gots del sopar d'ahir a la nit,
tinc por de posar ordre a aquesta vida,
o de fer-ho quan ja sigui massa tard.

Penso, quina sort tenir cançons
per explicar-te que a vegades sóc al fons,
i treure l'energia necessària
per lluitar i sobreviure en aquest maleït món.

Tornarem a posar els peus damunt la sorra,
a la platja de Barcelona,
alguna nit de juliol.

I escriurem que no ens prendran mai més la vida,
que donem veu a les veles
quan cantem rumbes al port.

Assegut a la plaça del Sortidor
aquí t'espero, com si fos el primer bar.
La Boheme, on comença el carrer Blai,
que és la petita rambla del Poble Sec.

Foto: Abhinay Omkar